

CENTRALIZACYA

TOWARZYSTWA DEMOKRATYCZNEGO POLSKIEGO

do

OGÓŁU TOWARZYSTWA.

Obywatele!

Przy trzech miesięcznym sprawozdaniu z funduszków Towarzystwa, poniżej umieszczonem, czujemy się w obowiązku zdać wam także sprawę z główniejszych czynności jakie nas w tym perjodzie czasu zajmowały.

Kiedyśmy ostatnią razą do was przemawiali, baliśmy już przed wasz sąd powołani. Oskarżano nas za przeszłość, podejrzevano nasze poświęcenie, stanowisku jakie zajmujemy prawności odmawiano. Oskarżenia te ośmieliły przeciwników Demokracji, którzy korzystając z nich, swoje zabiegi pomnożyli, w nadziei że Towarzystwo tej nowej próby nie przetrwa, i że upadek jego Naczelnej Instytucji, jegoż samego existencyję zachwieje. Co do nas, pokładając całą ufność w waszej politycznej rozprawie, spokojnie oczekiwaliśmy wyroku w sprawie nam wytoczonej, bośmy wiedzieli że Demokracja Polska, reprezentowana na tułactwie przez Towarzystwo, pojęła dobrze, iż w chwili tak ważnej jak jest terazniejsza, kiedy naród nie ugina się pod ciężarem męczeństwa, nie wolno jej osłabiać sił swoich wewnętrznych, ale je nieustannie pomnażać i po nowe sięgać należy. Jakoż, Towarzystwo odrzucając zarzuty jego Naczelnej Instytucji robione, złożyło nowy dowód, że swoje polityczne stanowisko pojmuje i że go wytrwale bronić będzie, jako jedynego środka, za pomocą którego narodowe na tułactwie obowiązki wypełniać może: raz jeszcze dowiodło przeciwnikom swoim, iż wszelkie ich zabiegi, niezdolają rozerwać stowarzyszenia jednością uczuć, pojęć i nadziei złączonego.

Znalazło się jednak kilkunastu takich, którzy nieuszanowali woli Towarzystwa. Raz pogwałciwszy ustawy, jakie szanować przyrzekli, niepoprawni, obojętni na głos Towarzystwa, a nawet na oburzenie swoim postępkom wywołane, drugi raz dopuścili się bezprawia, które w gronie naszym cierpieniem być nie mogło. Ci też członkowie, wyrokiem sądu bratniego, z Towarzystwa wykreśleni zostali.

Takie okoliczności nie mogły i nie tamowały ani na chwilę głównych czynności naszych. Oddani przedewszystkiemu usłu-

dze krajowej, w czynnościach emigracyjnych, na to zwracaliśmy uwagę, ażeby obowiązki na ogół Towarzystwa spoczywające, dopomagały także nieustannie pojedynczym chęciom i usposobieniom, do kształcenia się na drodze najbliższych potrzeb narodowych. Jakie w tym względzie jest nasze widzenie, jużśmy to w Okólniku z 30 Lipca b. r. przedstawili; dziś donosimy wam tylko, Obywatele, iż zamiar otworzenia kursów wojskowych w Paryżu, w wykonanie wprowadzonym został. Kursa te, oddane pod dozór i staranność Kommissyi przez nas wyznaczonej, dzielą się na dwa półrocza. W pierwszym wykładane są: matematyka niższa; jeometryka wykreślna; jeografia Polski; szkoła piechoty, jazdy i artylleryi; języki niemiecki i francuzki. W drugim zaś wykładane będą: organizacya wojskowa i administracya; służba polowa; taktyka, strategia; operacye pomocnicze czyli oddzielnych korpusów; wojna podjazdowa, partyzantka; fortyfikacya polowa; przeprawy przez rzeki, zdejmowanie planów i rekonesanse. — Wszystkie te nauki do tego głównie są skierowane, ażeby uczącą się młodzież wyrobić na dobrych officerów powstanców. — Kursa przystępne są dla wszystkich którzyby pod względem wojskowości kształcić się chcieli. Uczący dzielą się: na pobierających dodatek z funduszków Towarzystwa i na mogących utrzymać się o własnym koszcie; do dodatku mają prawo tylko członkowie Towarzystwa. W wyborze osób dodatek pobierających zastosowano się do ilości funduszków, jaką na ten cel przeznaczyć mogliśmy, mając szczególny wzgląd na młodszych braci niedawno z Kraju przybytych, których wiek i usposobienie do korzystnego oddania się nauce wojskowej zalecały. Ilość funduszków musiała być ograniczoną; tém bardziej, że oprócz wspierania młodzieży na kursa wojskowe polskie uczęszcującej, kilku członków przeznaczonych do szkoły sztabu w Paryżu, do szkoły artylleryi i inżynieryi w Metz, do fabryki prochu i działolejni w Tuluzie, bez dodatku z funduszków Towarzystwa obejść się nie mogło. Mamy jednak nadzieję, że zwiększą się nasze zasoby, a następnie kształcenie młodzieży w sztuce wojskowej, nabierze większej rozciągłości i znaczenia.

Trzecim przedmiotem jaki nas w tych czasach zajmował. Ustawa była. Przejrzeć ją, uporządkować i poprawić stosownie do doświadczenia i potrzeb Towarzystwa, było naszym obowiązkiem. Pracę tę ukonczyliśmy; w krotce ją też pod waszą rozważę i decyzyę oddamy.

Następnie winniśmy zawiadomić was, Obywatele, o akcie publicznym, jakiśmy wśród ważnych i zwłoki niecierpiących okoliczności w imieniu Towarzystwa wydali. Wiadomo wam iż odgłos zbrodni dokonanej na dawniej stolicy polskiej, rozległ się po całej Europie i najwyższe wzruszenie w niej wzbudził. Jedni zadrżeli na widok samowolnie potarganych traktatów którymi się dotąd zasłaniaли; drudzy zaś w tak niespodziewanym gwałcie, ujrzeni nowy dowód, jak straszną jest potęga Polski dla rządów, które ją w niewoli trzymają. Jakież był obowiązek nasz w obec tego gwałtu? Protestować? Ale dla Polski nie ma traktatów, nie ma więc i protestacyi przeciwko

ich pogwałceniu. Polska protestuje swoim życiem wewnętrznym i z bronią w rękę przeciwko jój uciemieniu, nie zaś przeciwko traktatom, które to uciemienie upoważniają. Obowiązkiem więc naszym było, spokojnie ale bacznie pilnować prawdziwego interesu narodowego, i tylko w okoliczności właściwej, myśl Polski Europie wypowiedzieć. Demokracja francuzka nastęrczyła nam już w części sposobność do tego. Odezwę jój wraz z naszym aktem poniżej zamieszczamy.

Przyłączenie Krakowa do Austrii, i stąd na nowo obudzone współczucie dla Polski w całej Europie a mianowicie we Francyi, nastąpiły w chwili, kiedy niezwycajnych środków surowości przeciwko Towarzystwu używać zaczęto. Władzom na prowincyi szczególne polecenia w tym względzie wydano; w Paryżu wszystkie akta sekretarzowi Sekcyi zabrano; surowość rozciągnęła się nawet do pism emigracyjnych, którym wytoczono proces pod pozorem że kaucyi prawem przepisanej nie złożyły. Zmiana tak uderzająca zadziwiła nas mocno, nawykliśmy bowiem używać na ziemi francuzkiej, nie tylko gościnności, ale także pewnej wolności dla naszych prac i usiłowań narodowych. Jaka mogła być téj zmiany przyczyna? Nie chcemy w téj chwili rozbiierać, gdyż okoliczności się zmieniły; akta sekretarzowi Sekcyi Paryż oddano, processu wytoczonego *Demokracie* i innym pismom emigracyjnym, zaniechano.

Kończąc nasze sprawozdanie z dokonanych już i publicznych czynności Towarzystwa, winniśmy jeszcze kilka słów powiedzieć o składkach na nowo przybyłych braci. Już to nie pierwszy raz Towarzystwo daje dowody iż obowiązki braterstwa pojmuje: parę lat temu, kiedy kilkudziesięciu braci zmuszonych było opuścić Kraj i połączyć się z nami na tułactwie, Sekcja Paryż, odgadując życzenia powszechnie, wezwiała Towarzystwo i Emigrację, do złożenia dobrowolnych ofiar, ażeby ich od grożącej nędzy uchronić. Towarzystwo i Emigracja, z braterską troskliwością odpowiedziały na to wezwanie, cel dopiętym został. — Po ostatnich wypadkach krajowych, ta sama potrzeba okazała się jeszcze, a więc środek raz skuteczny powtórzonym być musiał. Jakoż Sekcja Paryż czyniąc zadosyć naszemu przedstawieniu, wyznaczyła z grona swego kommissyę której zbieranie składek na braci nowo przybyłych i zarząd funduszami poleciła. Kommissya, pomimo przeszkód jakie jój niektóre pisma emigracyjne stawiały, zebrała od zawiązania się swego, to jest od miesiąca sierpnia, do 17 grudnia r. b. 1,780 45

Wydala. 1,748 25

Pozostaje u niej. 33 20

W tym przeciągu czasu Kommissya udzieliła wsparcie 74 osobom, pomiędzy którymi jest jeszcze 30 bez zasiłków rządowych i bez zatrudnienia.

Widzicie przeto, Obywatele, iż potrzeba wspierania braci nowo przybyłych nie ustała jeszcze; zmniejszyła się wprawdzie cokolwiek i zmniejszać się ciągle będzie, ale w téj chwili jeszcze nasza pomoc jest im niezbędna. Mamy więc nadzieję, że Towarzystwo do-

pełni nowemi ofiarami powinności braterskiej, przez nie podniesionej.

DEMOKRACJA FRANCUZKA DO DEMOKRACJI EUROPEJSKIEJ.

Ostatni zabytek potężnego państwa, które długo było przedmurzem cywilizacji zagrożonej przez barbarzyństwo muzułmańskie, — jedyny punkt wyrwany niecną grabieży trzech mocarstw spiknionych na zabicie wielkiego Ludu, — przypominał go jeszcze, jak ów krzyż grobowy, wzniesiony w miejscu gdzie morderstwo popełnione zostało.

I ten zabytek zniknął, i krzyż ten mordercy wyrócili. Na miejscu Chorągwi Polskiej, która pod zaręczeniem najuroczystszych umów powiewała na murach grodu Jagiellonów, Austria, ta sama Austria, co w chwili ostatecznego niebezpieczeństwa winna jej ocalenie, zatknęła swoją, — ośmielona do tej nowej zbrodni bezkarnością pierwszych, i owym sojuszem wzajemnej pomocy, jaki w głębi jaskiń wiąże rozbójników.

Już Rossya pogwałciła była zuchwale wszystkie warunki traktatu wiedeńskiego; już zmównie ze swemi sojusznikami i wedle ich spólnych widoków, dokonała prawie zniszczenia narodowości Polskiej. I przez jakieżto sposoby? Przez gwałty i zbrodnie takie, jakich historia nie przedstawia przykładu, takie jakim kiedyś uwierzyć potrafić nie zechce.

Opowiadanie, nawet w krótkości, tych scen piekielnych, jakimi trzej monarchowie świat przerazili, zaprowadziłoby nas daleko za zakres w którym zamknąć się musimy.

Potrzebaby iść trop za oprawcami, przez rzezie, do milczących warowni pruskich, do ciemnych więzień austryackich, do pustyń i kopalń syberyjskich, na place publiczne zamiennie w jaski, do domu każdej z rodzin oplakających wygnanie lub śmierć krewnych, Ojczyzny, religii, zmuszonych do wyrzeczenia się nawet mowy przodków.

Potrzebaby okazać ów rząd, co to chrześcijańskim zwać się śmie, jak ponętą haniebną zapłaty, pcha całą klasę jednych mieszkańców, których oszukał i znikczemnił, do rzezi drugiej klasy, bez różnicy wieku i płci.

Potrzebaby malować pożogę i mordy rozpostarte po całej krainie, która rachubą jego polityki stała się jednym wielkim grobem.

Potrzebaby opowiedzieć, że w liczbie tych, których nóż oszczędził, znajduje się przeszło trzysta małych nieszczęśliwych istot, nie mających trzech lat, niezdolnych zdać sprawy o sobie, bez ojców, bez matek, bez wiadomych krewnych — niemowląt znalezionych we krwi!

Demokracja francuzka sądzi, że obowiązkiem jej jest protestować przeciw tym haniebnym zbrodniom, protestować przeciw wszystkim aktom, których celem jawnym, celem z taką wytrwałością jak zuchwałością dopinany, była ostateczna zagłada Polski, zagłada aż do imienia tego równie szlachetnego jak nieszczęśliwego ludu.

Sądzi ona, że obowiązkiem jej jest wywołać podobne protestacye ze strony tych wszystkich, którzy nie myślą aby narody były łupem poświęconym gwałtowi, którzy po za Francją dzielają święte zasady jej Rewolucyi, tych wszystkich nakoniec, których ożywia uczucie sprawiedliwości i ludzkości.

Niech się dźwigną w sile i postanowieniu stałym, nieodwołalnym, niech się dźwigną wszyscy razem i wszyscy razem powiedzą ciemiężcom, tyranii, jakakolwiek nosi ona nazwę, despotyzmu czy arystokracji :

« Dzięki wam ! Rozdzierając ostatnią szmatę, którąście się osłaniali, rozpędziliście ostatnie złudzenie zbyt ufających umysłów, odjęliście ostatni pozór gnuśnej nieczynności bojaźliwym i słabym, przyspieszyliście waszą ruinę, upadek waszego zniechęconego panowania. — Istniały złowrogie sojusze, które nazywaliście traktatami, w cieniu których tały się wasze spiski przeciw ludzkiej rodzinie skazanej przez was na niewolę, — i te traktaty samiście podarli. Nie ma już prawa pisanego, a prawo natury, prawo niewygasłe które zaręcza każdemu Ludowi, jak każdemu pojedynczemu człowiekowi własne jego życie, powiadacie że jest niczym dla was. wy nie uznajecie nic prócz prawa przemocy. Niechaj więc siła decyduje między wami a nami. W szalonej dumie waszej potęgi materialnej, której się nie lękamy, bo ufamy w inną potęgę, w potęgę prawa rzeczywistego, w potęgę obowiązku, wypowiedacie wojnę wszystkim narodom, samemu społeczeństwu, które tylko żyje prawem i obowiązkiem. Otóż, przyjmujemy tę wojnę. Wojna pod takimi warunkami które ją robią świętą, jest dla nas zwycięstwem, — inaczej Bóg nie byłby Bogiem. Zapewne, że się bez męczenników nie obejdzie: ale wiedźcież, że po walce staniecie pokorni, nie przed Szelą i jego krwawymi siepaczami, lecz przed sprawiedliwością społeczną zarówno nieskazitelną jak nieubłaganą. *Tam będzie płacz i zgryzanie zębów*; i tam także będzie radość czysta, która wzniesi w sercach Ludów pewność lepszej przyszłości.

Demokraci wszystkich krajów, bracia których łączy ta sama wiara i te same nadzieje, weźcież się do jednej i téj samej roboty, coby nie ustała nigdy, nie zwolniła nigdy. Wzniescie wśród ujarznionej Europy znak oswobodzenia. Niech na jego widok zadrgną narody, i jednomyślnym poruszeniem zrzuć kajdany które je tłoczą. Nadeszła godzina, aby każdy uiszczył się ze swego obowiązku człowieka. Dziś walka, jutro tryumf. Baczność więc!

W imieniu dwóch Komitetów *Reformy* i *Nationala*,

Kommissya Wykonawcza :

F. Lamennais, De Courtais, Ledru-Rollin, Guinard, Goudchaux, Ferdinand Flocon, Armand Marrast.

DO DEMOKRACJI FRANCUSKIÉJ, POLSKA DEMOKRATYCZNA.

Mordercy Polski rzucili rękawicę Europie, rozdzierając traktat Wiedeński, w ostatnim szczątku Ojczyzny naszej.

Francya demokratyczna, wierna obowiązkowi przekazanym jej w spuściznie po rewolucyjnych ojcach, uzbroiła się swoim prawem początkowania, i przyjęła wyzwanie.

Cześć jej.

Nie zawiódła Europę, i Europa nie zawiedzie jej.

W imieniu Polski demokratycznej, a innej Polski już niema, przynosimy Francji niezachwiane przymierze Ludu, który nigdy sprzymierzeńców swoich nie zawiódł.

Widzieliście Polskę, jako z bronią w rękę protestowała na polu stu bitew, i widzieć jeszcze będziecie. Gotuje się ona do nowej walki, a ostatni zamach, zdławiając jej usiłowania, przyspieszy jej wyzwolenie.

Już dziś niema dla Europę traktatu Wiedeńskiego; tę umowę zbójcektą która nigdy Polski nie obowiązywała, sami jej twórcy rozdarli.

Na jej miejsce powstaje potężniejszy związek Ludów, którego nie rozerwać nie zdoła.

Na przód więc !

(Podpisano) : Członkowie Centralizacji Towarzystwa Demokratycznego Polskiego, w imieniu Towarzystwa.

RACHUNEK OGOLNY FUNDUSZOW TOW. DEM. POLSKIEGO.

PRZYCHÓD.

Remanent ogólny funduszów z d. 3 września r. b.	1,395	94	
1. Podatek zwyczajny	3,246	70	} 12,203 90
2. Dochód nadzwyczajny na potrzeby Towarzystwa	8,718	10	
3. Dochód nadzwyczajny na wsparcia	6	»	
4. Za pisma Towarzystwa	159	50	
5. Na rodzinę Zaliwskiego	73	60	
Razem	13,599	84	

ROZCHÓD.

1. Na potrzeby wewnętrzne Towarzystwa	2,963	45	} 13,293 45
2. Wydatki nadzwyczajne.	9,303	80	
3. Wsparcia z funduszów braterskich	952	60	
4. Rodzinie Zaliwskiego.	73	60	

Pozostaje w kasie d. 1 grudnia 1846 r. 306 39

Versailles, dnia 20 grudnia 1846 roku.

Sekretarz :
Wiktor Heltman.

Prezujący z kolei :
Wincenty Mazurkiewicz.

WYKAZ SZCZEGÓŁOWY

PODATKU ZŁOŻONEGO OD 1^{GO} WRZEŚNIA DO 1^{GO} GRUDNIA 1846 R.

NAZWISKA MIEJSC.	WRZEŚNIEŃ .		PAŹDZIER- NIK .		LISTOPAD .		NA FAMILIĘ ZA- LIWSKIE- GO .	
	FR.	C.	FR.	C.	FR.	C.	FR.	C.
Agen, Sekcya	„	„	24	20	„	„	„	„
Angers, Sekcya	„	„	74	20	„	„	„	„
Alençon, Sekcya	„	„	14	„	„	„	„	„
Amiens, 2 członków	15	„	„	„	„	„	1	„
Avon, 1 członek	12	„	„	„	„	„	„	„
Bordeaux, Sekcya	„	„	122	75	„	„	„	„
Bouzonville, 1 członek	„	„	20	„	„	„	3	„
Château-Thierry, 2 członków	„	„	12	50	„	„	„	„
Cholet, 1 członek	„	„	14	„	„	„	„	„
Condé-sur-Noireau, 2 członków	„	„	4	„	13	„	„	„
Cosne, 1 członek	„	„	„	„	3	„	„	„
Craon, Sekcya	23	25	4	35	„	„	„	„
Duras, 1 członek	„	„	55	„	„	„	„	„
Evreux, Sekcya	„	„	21	„	„	„	„	„
Figeac, Sekcya	10	„	„	„	„	„	„	„
Fontenay-le-Comte, 1 członek	„	„	10	„	„	„	„	„
Hâvre, Sekcya	114	„	„	„	62	50	12	75
Huppain, 1 członek	„	„	2	„	„	„	„	„
Jersey, Sekcya	„	„	32	„	25	„	„	„
L'Aigle, Sekcya	10	75	„	„	„	„	„	„
Langon, 1 członek	25	„	„	„	„	„	1	25
La Rochelle, Sekcya	„	„	41	„	„	„	1	„
Laval, Sekcya	„	„	„	„	9	75	„	„
Layon et Loire, 1 członek	20	„	„	„	„	„	„	„
Le Mans, Sekcya	„	„	24	„	„	„	3	30
Lille, Sekcya	„	„	10	50	„	„	1	80
Londyn, Sekcya	„	„	232	15	„	„	„	„
Loudun, 3 członków	„	„	12	„	„	„	„	„
Lutzembourg, 1 członek	„	„	„	„	10	„	„	„
Lyon, Sekcya	66	75	„	„	„	„	„	„
Marchenoir, 1 członek	„	„	27	„	„	„	„	„
Marseille, Sekcya	„	„	127	75	„	„	6	50
Metz, Sekcya	85	95	„	„	23	„	5	60
Nantes, Sekcya	„	„	294	35	„	„	8	40
Nevers, 3 członków	„	„	9	50	„	„	„	„
Nîmes, Sekcya	49	„	„	„	„	„	„	„
Niort, Sekcya	18	„	„	„	8	„	„	„
Noyon, 1 członek	„	„	„	„	18	„	„	„
Pacy-sur-Eure, 1 członek	2	50	4	50	4	50	1	50
Paryż, Sekcya	70	35	226	„	67	05	7	„
Poitiers, Sekcya	55	55	49	45	44	40	8	15
Pont-l'Évêque, 1 członek	„	„	„	„	10	„	„	„
Port-Ste-Marie, Sekcya	„	„	33	„	„	„	„	„
Do przeniesienia	578	10	1501	20	298	20	61	25

NAZWISKA MIEJSC.	WRZESIEŃ.		PAŹDZIER- NIK.		LISTOPAD.		NA FAMILIE ZA- LIWSKIE- GO.	
	FR.	C.	FR.	C.	FR.	C.	FR.	C.
Z przeniesienia	578	10	1501	20	298	20	61	25
Rocher-Bleu, 1 członek	»	»	17	50	»	»	»	70
Rochefort, Sekcyja	14	75	»	»	»	»	»	»
Rochechouart, 2 członków	3	»	»	»	»	»	»	»
Rodez, 1 członek	»	»	100	»	»	»	»	»
Rouen, Sekcyja	230	85	»	»	»	»	»	»
Saintes, Sekcyja	»	»	»	»	64	80	»	»
Sorgues, 1 członek	»	»	»	»	10	»	»	»
Sainte-Foy, 2 członków	41	»	»	»	»	»	»	»
St-Génis, 1 członek	36	»	»	»	»	»	»	3
St-Junien, 4 członków	10	»	»	»	»	»	»	»
St-Oyen, 1 członek	3	»	»	»	»	»	»	»
Strasbourg, Sekcyja	41	60	»	»	»	»	»	3 40
Toulouse, Sekcyja	»	»	40	»	25	70	»	»
Tours, Sekcyja	106	50	»	»	»	»	»	»
Valence, Sekcyja	50	50	»	»	14	50	1	50
Versailles, Sekcyja	7	50	23	»	29	»	3	75
Ogół	1122	80	1681	70	442	20	73	60

REKAPITULACYA.

W miesiącu wrześniu	1,122	80
» październiku	1,681	70
» listopadzie	442	20
Razem wpłynęło od Towarzystwa	3,246	70

DOCHÓD NADZWYCZAJNY.

N. N.	7,000	»
Z zapisu po zmarłym członku Towarzystwa Macewiczu Stanisławie	300	»
Z zapisu po zmarłym członku Towarzystwa Kozyrskim Aleksandrze	44	10
B. z P.	1,264	»
Romans (Batowski Ignacy)	10	»
L. A.	100	»
Razem	8,718	10

FUNDUSZE NA POTRZEBY TOWARZYSTWA.

PRZYCHÓD.

a) Remanent wykazany z d. 1 września 1846	1,397	42
b) 3/4 podatku zwyczajnego we wrześniu	842	10
» w październiku	1,261	30
» w listopadzie	332	»
c) Dochód nadzwyczajny	8,718	10
d) Za pisma Towarzystwa	159	50
Razem	12,710	42

ROZCHÓD.

Koszta korespondencyi	375	95
Wydatki kancelaryi	23	60
Opal i światło	10	„
Papier na okólniki Towarzystwa	60	„
Rozesłanie okólników i pism Towarzystwa	76	35
Wydatki Sekcyi Przedstawiającej	112	25
Kommissyoner, pakiety	15	15
Wymiana i kupno biletów	37	35
Zakupienie książek i abonament dzienników	119	„
Korrektorowi druków	21	„
Najęcie lokalu na bibliotekę	30	„
Podróże i drobne wydatki w interesie Towarzystwa	354	20
Wydatki na założenie kursów wojskowych w Paryżu	98	60
Podróż dwóch uczniów udających się do Tuluzy i dodatek za miesiąc październik	260	„
Dodatek uczniom uczęszczającym na kursa wojskowe i do szkoły sztabu za miesiąc październik	290	„
Członkom Centralizacyi i jej pomocnikom	1,080	„
Wydatki nadzwyczajne	9,303	80
Razem	12,267	25

REKAPITULACYA.

Przychód od 1 września do 1 grudnia b. r.	12,710	42
Rozchód	12,267	25
Zostaje w kasie.	443	17

FUNDUSZE NA WSPARCIA POTRZEBNYCH.

PRZYCHÓD.

a) 1/4 Podatku zwyczajnego we wrześniu	280	70	} 811 30
„ „ w październiku	420	40	
„ „ w listopadzie	110	20	
b) St-Génis (1 czł.)			6
Razem	817	30	

ROZCHÓD.

Frankowskiemu Stanisławowi na przedstawienie Sekcyi Puy l'Evêque	20	„
Libiszewskiemu Aleksandrowi „ „ Strasbourg	10	„
Chelstowskiemu Józefowi „ „ Tours	15	„
Badowskiemu Józefowi „ „ Valence	25	„
Zaniewskiemu Antoniemu choremu w Epinal	20	„
Siennickiemu Stanisławowi na przedstawienie członków w Eauze	30	„
Leonowiczowi Aleksandrowi „ „ Sekcyi Marseille	15	„
Niewidomemu „ „ „	2	50
Zawistowskiemu Stanisławowi „ „ Toulouse	25	„
Bachurskiemu Mikołajowi „ „ „	15	„
Leszkiewiczowi Janowi „ „ Angers	10	„
Rykowskiemu Teofilowi „ „ Nantes	20	„
Ronieckiemu Edwardowi „ „ „	5	„
Przyłuskiemu Józefowi „ „ Le Mans	30	„
Bigosińskiemu Ignacemu „ „ Niort	30	„
Do przeniesienia	272	50

	Z przeniesienia	272	50
Wiszniewskiemu Józefowi na przedstawienie Sekcyi Niort		15	»
Niewidomemu wypłaciła Centralizacya		10	»
Przechodzącemu „ „		10	»
Suchorskiemu Aleksandrowi na przedstawienie Sekcyi Paryż		30	»
Bielikowiczowi Franciszkowi „ „		10	»
Kasztanowi Józefowi „ „		10	»
Kośakowskiemu Feliksowi „ „		10	»
Rawskiemu Feliksowi „ „		15	»
Cendrowskiemu Maryanowi „ „		15	»
Zawadzkiemu Teodorowi „ „		15	»
Haliburtonowi Józefowi „ „		20	»
Laskowskiemu Leopoldowi „ „		20	»
Odrzywolskiemu Józefowi „ „		20	»
Rymarkiewiczowi Maksymilianowi „ „		25	»
Ziółkowskiemu Teofilowi „ „		5	»
Milewskiemu Aleksandrowi „ „		5	»
Wolframowi Franciszkowi „ „		5	»
Majewskiemu Józefowi „ „		25	»
Moszczańskiemu Mieczysławowi „ „		30	»
Gordonowi „ „		20	»
Ancypte Ildefonsowi „ „		20	»
Wojnarowskiemu Józefowi „ „		20	»
Cukrowiczowi Hipolitowi „ „		20	»
Pozorskiemu Janowi „ „		20	»
Celińskiemu Sylwestrowi „ „		20	»
Zajączkiewiczowi Stanisławowi „ „		25	»
Swiderskiemu Tomaszowi „ „		25	»
Koziorowskiemu Józefowi „ „		30	»
Januszyńskiemu Antoniemu „ „		30	»
Psarskiej „ „		20	»
Wilczyńskiemu Janowi „ „		30	»
Nuderze Janowi „ „		30	»
Wierzbickiemu Wincentemu „ „		20	»
Zimnochowi Wiktorowi „ „		25	»
Wnorowskięj „ „		15	»
Koszta przesyłki „ „		15	10
Deficit wykazany pod d. 1 września		1	48
	Razem	954	08

REKAPITULACYA.

Przychód od 1 września do 1 grudnia 1846	817	30
Rozchód	954	08
Naddano	136	78

FUNDUSZ NA FAMIŁĘ ZALIWSKIEGO.

Wpłynęło podług szczegółowego wykazu	73	60
Wypłacono Ob. Zaliwskiej	73	60

NA CZYTELNIĘ POLSKĄ W PARYŻU.

Amiens 2 fr. — Metz 10 fr. 50 c. — St-Génis 6 fr. — Strasbourg 6 fr. 50 c. — Valence 1 fr. — Versailles 5 fr. 30 c. — Le Mans 6 fr. —	Razem	37	30
Wypłacono Sekcyi Paryż		37	30

ZMIANY W LICZEBNYM STANIE TOWARZYSTWA

Od Okólnika 4^{go} z dnia 22 września b. r.

PRZYSTĄPILI :

w <i>Alençon</i> (Orne). Gustowicz Konstanty, d. 7 list. b. r. Wesołowski Jan, d. 4 października. w <i>Besançon</i> (Doubs). Borzęcki Walenty, d. 10 wrześ. r. b. w <i>Bordeaux</i> (Gironde). Jungowski Ernest. w <i>Lille</i> (Nord). Gralichowski Stanisł., d. 11 paź. h. r. w <i>Londynie</i> (Anglia). Józwowicz Antoni, d. 8 listopad, r. b. Michalewski Francisz., d. 12 paź. r. b. w <i>Marmande</i> (Lot-et-Garonne) Filipowicz Ignacy, d. 9 listop. h. r. w <i>Montpellier</i> (Hérault). Cywiński Michał, d. 8 paździer. b. r. w <i>Nowym Jorku</i> (Ameryka). 10 Browiński Mik. d. 21 wrześ. b. r. Dolanowski Rudolf-E., „ Górski Michał, „ Janowski Walery, „ Kalusowski Henryk, „ Krasnodebski Henryk, „ Kuśmierczyk Wojciech, „ Lange Władysław, „ Liskowski Floryan, „ Lutnicki Wincenty, „ 20 Lebedowicz Antoni, „ Miller Edward, „ Miller Franciszek, „ Pajęcki Hieronim, „ Rożyński Albert, „ Sobolewski Paweł, „ Szreder Hieronim, „ Wojciechowski Edward, „ Wyszyński Eustachy, „ Zalewski Tomasz, „	w <i>Paryżu</i>. 30 Cogen Antoni, d. 20 wrześ. b. r. Eygierd Aleksander, d. 13 grud. b. r. Kasztan Józef, d. 21 września b. r. Kominkowski Julian, d. 18 paź. b. r. Majewski Rudolf, d. 26 września b. r. Milewski Karol, d. 4 grudnia b. r. Nowakowski Wojciech, d. 15 list. b. r. Rupniewski Ignacy, d. 1 listopa. b. r. w <i>Rodez</i> (Aveyron). Adamonis Kazimierz, d. 19 maja b. r. Bojanecki Jan, „ 40 Buczacki Wojciech, „ Jadamczewski Ignacy, „ Kęszycki Kasper, „ Kulpiński Jan, „ Kurowski Marcin, „ Pagowski Feliks, „ Werowski Bronisław, „ Wierzejski Juliusz-Aleksander, „ w <i>Romans</i> (Drôme). Batowski Ignacy, d. 4 grudnia b. r. w <i>Rouen</i> (Seine-Inférieure) Homieliński Jan, d. 17 paździer. b. r. w <i>Strasbourg</i> (Bas-Rhin). 50 Borkiewicz Ludw., d. 31 lip. b. r. Grabczewski Francisz. d. 30 paź. b. r. Spiegel Klemens, d. 21 lipca b. r. w <i>Toulouse</i> (Haute-Garonne). Brzykowski Józef, d. 4 paździer. b. r. Korzeniowski Józef, „ Wojtkiewicz Onufry, „ w <i>Versailles</i> (Seine-et-Oise). Piliński Konstanty, d. 13 paźdź. b. r. w <i>Vimoutiers</i> (Orne). 57 Czeremowski Dom., d. 23 wrz. b. r.

Z pomiędzy zamieszczonych na liście jako niewiadomych z pobytu
(N. II), zgłosili się do czynności :

Gołoński Wincenty, w Rodez.
Hejzler Francisek, ditto.
Labanowski Karol, w Pont-Audemer.
Lukomski Ignacy, w Villfranche.
Mieczkowski Antoni, w Rodez.

WYKREŚLENI.

1. Leonowicz Aleksander, wyrokiem Sądu Bratniego Sekcyi Besançon d. 31 października b. r.
2. Zacharewicz Sylwester, wyrokiem Sądu Bratniego Sekcyi Bordeaux, d. 7 listopada b. r.
3. Aleyato Jan, wyrokiem Sądu Bratniego Sekcyi Angoulême, d. 6 grudnia b. r.

ZMARLI.

Bałajszysz Konstanty, d. 21 września b. r., w Condé-sur-Noireau (Calvados).
Macewicz Stanisław, d. 30 września b. r., w Héricy (Seine-et-Marne).
Olędzki Ksawery, d. 15 listopada b. r., w Charenton przy Paryżu.

Kolój Sądów Bratnich na kwartał trzeci.

Stosownie do § 3 Postanowienia o Sądownictwie z d. 15 października 1838 r., kolój Sądów Bratnich na kwartał trzeci jest następujący :

Pozostałe z drugiego kwartału Sekcye : Montpellier, — Nantes, — Nimes, — Reims, — Rouen, — Strasbourg, — Toulouse, — Tours, — są najpierwszemi do sądenia spraw na nie przypadających.

Ropoczynają następnie nową kolój : Angers, — Angoulême, — Besançon, — Bordeaux, — Clermont-Ferrand, — Havre, — La Rochelle, — Lyon, — Montpellier, — Nantes, — Nimes, — Poitiers, — Reims, — Rouen, — Strasbourg, — Toulouse, — Tours.

Za zgodność :

Sekretarz Centralizacyi.
Wiktor Hellman.

Versailles, dnia 20 grudnia 1846.

Adres do Centralizacyi : à M. STACHERSKI, *rue des Tournelles*, 18, à Versailles (Seine-et-Oise). — Mandaty i wexle na toż samo imie wystawiane być mają.